0	1	2	3	4
4	5	6	7	8
8	9	10	11	12
12	13	14	15	16

Toljunk az első oszlop elé egy vele megegyező kisegítő oszlopot, és írjuk be kis négyzeteibe lefelé haladva a 0, 4, 8, 12 kisegítő számokat. Ekkor az eredeti négyzet mindegyik száma felbontható az oszlopa tetején álló eredeti szám és a sora elején álló kisegítő szám összegére. Ezt a felbontást helyettesítve bármelyik vizsgálandó számnégyes minden egyes tagja helyére, a kapott 8 szám összege a sorrend kellő fölcserélésével mindig az első sorbeli 4 eredeti szám és a 4 kisegítő szám összegével egyenlő, vagyis mindig ugyanaz. Pl.

$$\begin{aligned} 9+2+7+16 &= (8+1)+(0+2)+(4+3)+(12+4)= \\ &= (0+4+8+12)+(1+2+3+4)=24+10=34. \end{aligned}$$

Turi András (Budapest, I. István g., I. o. t.)

Megjegyzés. Az állítás általánosítható: 4 helyett n sorra és n oszlopra osztva a négyzetet, az első sor első kis négyzetébe tetszés szerinti (egész) számot írva, majd a többibe a fenti rendben az egymás után következő egész számokat, végül úgy véve n számot, hogy azok mindegyike más sorból és más oszlopból való legyen, ezek összege mindig ugyanannyi. Ez segédoszlop nélkül is könnyen belátható $n=10$ esetén és a 0 számból kiindulva.

Legkisebb számnak 0-t véve bármely n esetén azok a számok állnak a táblázatban, amelyek az n-alapú számrendszerben legfeljebb két számjeggyel felírhatók.